

Winnicott isimli bir bilim adamı "**hırsızlık yapan çocuk annesini arar**" demiştir. Yani hırsızlık bir anne yokluğu neticesinde de meydana gelebiliyor. Anne hayatta olabilir. Hayatta olmaması şüphesiz daha büyük bir kayıptır. Ancak hayatta olduğu halde gerçek bir anne davranışı da gösteremeyebilir. Özellikle sevgi, şefkat, ilgi konularında çocuğuna sıcak analık yapamayabilir. İşte Winnicott bu tip annelerden bahis etmektedir.

Sevgisiz anneler çocuk için birinci plânda şanssızlıktır. Yine şöyle bir söz vardır: "Her anne babanın çocuğu vardır, ancak pek çok çocuğun anne ve babası yoktur". Ne kadar anlamlı değil mi?

Oral dönem; insan yaşamının ilk yılını kapsar. Bu evrede "id" in hakimiyeti vardır. Uzmanlar bebeğin gelişmesinde oral aşamanın, rolünün bilinenden çok daha büyük olduğunu iddia etmektedirler. Bir çok nevrotik problemin ve kişilik yapısının bu erken çocukluk döneminde ortaya çıktığını iddia etmektedirler.

Haz alımının yolunda gitmesi ya da gitmemesi her dönemde saplanmaya yol açar ve bu da kişiliğinde derin izler bırakır. Bireyin haz kaynağı ağızdır. Bu nedenle bebekler her şeyi ağızlarına alarak tanımaya çalışırlar. Yeterli doyuma ulaşamayıp oral evrede saplanan (oral fiksasyon) kişilerin gelecek yaşamında sürekli ağızın işler halde, bir şeyle meşgul olmasına ihtiyaç duyma, oburluk, alkol, sigara tiryakiliği, kürdan çiğneme, cinsel sapıklıklar tarzında anormallikler görülebilir.

Bu dönemde meydana gelen sapmalar, saplantılar ve fiksasyonlar, bir çok patolojik bireyi doğurmaktadır. Annesinden yeterince meme alamamış bir bebek (hem maddi ve hem de manevi manada) ileride yetişkin insan olduğunda halâ ağız bölgesini aşırı tatmin etme arayışındadır (aynı zamanda merkezi sinir sistemindeki doyum merkezlerini de...) Buna bağlı olarak ta oral kavitenin hassasiyetleri ortaya çıkmaktadır. Emzirmenin öneminden dolayı Yüce Allah Kur'an-ı Kerim'de; Bakara, 2/233, Lokman, 31/14 ve Ahkaf, 46/15. ayetlerde annelerin bebeklerini en az 24 ay emzirmeleri emretmiştir. Namaz, oruç, zekat gibi her müslüman anneye bebeğini en az 24 ay emzirmesi farz kılınmıştır.

Bir çok alışkanlık oral karakter eğilimlerinin yansımasına bağlıdır. Fazla yemek yemek , sigara içmek, alkol almak bunlara bağlıdır. Oral fiksasyon bazı homoseksüel fantazilerin gelişmesine ve bazı depressif formların ortaya çıkmasına da neden olabilir. Oral fiksasyon ,sürekli başkalarını "iğneleyici" kişilik "oral sadist" kişilik olarak ta kendini gösterebilir.

Çocukta sağlıklı ve yeterli duygu gelişimi, güven duyma **anne yakınlığı, teması** ve doyumunu ile, sağlıklı ve yeterli zeka gelişimi ise

baba yakınlığı, teması

ve doyumunu ile mümkündür. Çocuk özellikle oral dönemde anne ve babaya veya anneye veya babaya doyamazsa ileri ki yaşlarda mutlaka yukarıda sayılan anomaliler görülecektir.

Annelik , tümüyle içgüdüsel bir yetenek değil, büyük ölçüde sonradan kazanıldığı kanıtlanmış bir duygu ve davranıştır. İlk yaşlarda, özellikle oral dönemde (bebeklik döneminde) çocuğun en büyük gereksinimi sevgi , ilgi ve ihtiyaçlarının zamanında, yeter ölçüde giderilmesidir. Devamlı, dengeli ve kararlı bir sevgi, çocuğun sağlıklı büyümesi, sağlam bir kişilik geliştirmesi, çevreye uyumu açısından çok gereklidir. Bir başka gereksinim olan güven duyma, dengeli bir sevgi ortamında doğar. Güven duygusu sağlıklı olarak gelişen kişi, hem kendine güvenir, hem de dış dünyaya, insanlara güvenir. Böylelikle bağımsız olmayı, kendi başına kararlar almayı, karşılaştığı güçlüklerin üstesinden gelmeyi öğrenir. Sevgi; kısacası ilgi, sevecenlik, sıcaklık annede olması gereken özelliklerdir.

Modern tıp, kadının hamile kalmasından hemen sonra içinde yaşadığı sosyal çevreden aldığı etkileri karnındaki bebeğine gayri ihtiyari olarak aynen ilettiğini ortaya çıkarmıştır. Bu itibarla bebek, anne rahminde iken annenin vaktinde yemek yemesi, uyuması ve dinlenmesi gibi bütün fiili hareketlerinden, hâl ve tavrından olumlu veya olumsuz olarak etkilenmektedir. Bir başka ifadeyle, bebeğin aldığı ilk terbiye gebelik dönemi ile başlamaktadır. Dolayısıyla bu dönemde anne adayının haleti ruhiyesi çok önemli olduğu için, her türlü stres oluşturabilecek ortamdan

uzak kalması ve maneviyatını yüksek tutması gerekmektedir. Anne ne kadar huzurlu ise, bebek de o nispette sağlıklı olacaktır.

Bebeğin dünyaya teşrif etmesinden sonraki ikinci terbiye dönemi ise, içinde bulunduğu aile yuvasında devam etmektedir. Çocuğun ilk terbiye ve eğitim mesuliyetinin ebeveynine ait olduğu herkesçe malumdur. Özellikle, bebeğin hayata gözlerini açtığı andan itibaren anneye büyük görevler düşmektedir. Çocuk pedagoglarına göre, bebeğin büyütülmesi, yetiştirilmesi, geliştirilmesi, eğitilmesi, kısacası sosyal vecibeleri yerine getirmesi bakımından ilk yıllarda anneye daha fazla görevler düşmektedir. Annenin bu emaneti yüklenmeye hazır bir vaziyette olması da gönül dünyasında taşıdığı ve Allah'ın kendisine bahsettiği fitratın bir yansıması olarak çocuk sevgisine bağlanmaktadır. Bu açıdan meseleye bakıldığında, şefkat ve merhamet gibi ulvi duyguların en bariz örneğini hakikaten anne-bebek münasebetinde görmek mümkündür.

Bebekler, geçici bir süre bile olsa bakıma muhtaç en aciz insan yavrularıdır. İlk yıllarda tamamen güçsüz ve çaresiz olmaları sebebiyle bakılıp beslenmeye, ilgi ve sevgiye muhtaçtır. Bebeğin fizikî gelişimi için anne sütü ne kadar önemli ise ruhî ve hissî gelişimi için de anne sevgisi bir o kadar önemlidir. Çünkü annenin bebeğine daha doğumunun ilk gününden başlayarak vereceği sevgi, bebeğin huzurlu ve güvenli büyümesini sağlayacaktır.

Anne ile bebeğin arasındaki ilişkinin niteliği kadar, sürekliliği de çok önemlidir. İlk bir yıl içerisinde annenin uzun süreli ayrılığı, çocuğu ruhsal yönden etkilemektedir. **İlk üç yaşta çocuk, annesinin ayrılığına birkaç hafta dayanabilir.**

Bebeklik çağında bu ayrılığın

bir haftayı geçmemesi

gerekir. Dört, beş yaş çocukları tanıdık bir kimse yanında anne ayrılığına

bir-iki ay süreyle

katlanabilirler. Ancak anne ile ilişkinin niteliğine, annenin yerine geçecek olan kişiye bağlı olarak çocuğun tepkisi çok farklı olabilir. Yedi-sekiz yaşlarından sonra, çok sarsıcı, etkileyici bir olay olmadıkça bir yıl ayrı kalabilmektedir. 14-15 yaşlarından sonra kalıcı iz bırakmaz.

Anne ayrılığına çocuk ağlamayla tepki gösterir. Hırçınlaşır, huysuzlanır. Çocuklarından bir süre ayrı kalan anne, babalar dönüşlerinde, kendilerine yabancı gibi davrandığını, tepkisiz kaldığını görürler. Çocuk sanki onları unutmuş gibi davranır. Bir süre sonra ise, onlara sokulur. Sanki tekrar anne, babası gidecekmiş gibi korkar. Hiç yanlarından ayrılmak istemez. Geceleri bile beraber yatmak ister. Anne-babasına düşkünlüğü iyice artar.

Annenin hastaneye yatması ve başka zorunlu nedenlerle, altıncı aydan sonra olan anne-çocuk ayrılığında, çocukta ağır etkilenmeler ortaya çıkmaktadır. bebekte huzursuzluk, sürekli ağlamalar başlar. Yemekten içmekten kesilir. Uykusuzluk, kusmalar olur. Canlı, neşeli çocuk gider, hasta bir görünüm gelir. Bebeğin gelişimi yavaşlar. Bu ayrılık bir, iki ayı geçerse, bebekte çevreye ilgisizlik, inlemeler başlar. Çevreye donuk bakar. Bu etkilenme bebeklik depresyonu olarak isimlendirilir. Çocuk, önce annenin gidişini tepkiyle karşılar, sonra yasını tutar. İçine kapanmaya başlar. Eğer annenin yerini tutan kişi yabancı değilse daha hafif geçirir. Anne ilk üç ayda geri dönerse, bebek eski durumuna, canlılığına kavuşur. Üç aydan uzun süren ayrılıklarda kendini toparlaması çok güç olur.

Doğumdan kısa bir süre sonra, çeşitli nedenlerle anneden ayrılıp yuvalara yerleştirilen bebeklerde çeşitli gelişim bozuklukları ortaya çıkmaktadır. Boyları ve ağırlıkları yaşıtlarına göre geri kalır. Sık hastalanırlar. Hastalıkları ağır geçer, ölüm oranı yüksektir.Çevreye ilgisiz olmakta,ilgi ve uyarmaya geç tepki vermektedirler.Baş sallama,baş vurma,yerinde sallanma vardır.Çevreye boş bakışlarla bakarlar.Geç yürür, geç konuşurlar.Tuvalet eğitimleri de geç kalır.

Doğumdan kısa bir süre sonra anneden ayrılıp yuvalara yerleştirilen bebeklerde görülen bedensel ve zihinsel gelişme geriliği ile sık hastalık ve yüksek bebek ölüm oranı gibi sorunların tümüne, Yuva Hastalığı veya Kurum Hastalığı (hospitalizm) adı verilir. Yatılı yuvalardaki ilgi, uyarma ve sevgi yetersizliği buna yol açmaktadır. Kısacası, anne yoksunluğudur. Çünkü bebeğin en önemli ihtiyaçları olan ilgilenme, kucağa alma, sevme, okşama, konuşup gülme yeterince sağlanamamakta, sonuç olarak da olumsuz etkilenmektedir.

Bebekler, geçici bir süre bile olsa bakıma muhtaç en aciz insan yavrularıdır. İlk yıllarda tamamen güçsüz ve çaresiz olmaları sebebiyle bakılıp beslenmeye, ilgi ve sevgiye muhtaçtır. Bebeğin fizikî gelişimi için anne sütü ne kadar önemli ise ruhî ve hissî gelişimi için de anne sevgisi bir o kadar önemlidir. Çünkü annenin bebeğine daha doğumunun ilk gününden başlayarak vereceği sevgi, bebeğin huzurlu ve güvenli büyümesini sağlayacaktır.

Nüro-Biyoloji dalında elde edilen bilgilerin ışığında bu konuya yaklaşırsak, kadınlarda görülen bu güçlü sevgi duygusunu, yumuşaklığı, sevecenliği kısacası annelik insiyakını (içgüdüsunü) "OXYTOCİN" (Oksitosin) denilen destekleyici bir hormona bağlamamız gerekmektedir. Davranış bilimcilerine göre, kadının beyninde oluşan bu etkileyici hormon, anne sütü sağladığı gibi annenin, doğumdan önceki hâl ve hareketlerini de olumlu yönde değiştirmektedir.

Stockholm Karolinska-Enstitüsünde anne olan ev hanımları ile ilgili ilginç bir çalışma yapılmıştır. Buna göre emziren anneler üzerinde yapılan bu araştırmada annelerin bebeklerini emzirirken anne sütünde ve kanındaki hormon seviyesinin yükseldiği tespit edilmiştir. Bu durumun karşısında annelerin davranış profilleri olumlu yönde değişmektedir. Emziren anneler, daha sonraki hayatlarında daha az korkmakta ve hemen hemen hiç gergin olmamakta, sosyal yönden daha aktif bir tutum sergileyebilme becerisi gösterebilmektedir. Hele hele strese karşı daha güçlü ve dayanıklı oldukları da ortaya çıkmıştır.

Nitekim Federal Almanya'da bin kişi üzerinde yapılan bir ankete göre, kadınların % 88'i ve erkeklerin de % 83'ü annenin çocuğuna beslediği sevginin insanların gösterebilecekleri sevgilerden tamamen farklı ve şartsız olduğuna inanmaktadır. Bu sevginin fitrî olduğunu düşünen erkeklerin oranı % 50 iken kadınların oranı ise % 43'tür. Bunun yanında erkelerin % 46'sı ve kadınların % 52'si anne sevgisinin daha fazla doğumdan sonra oluşan bir duygu olduğuna inanmaktadırlar.

Bütün bu incelemeler neticesinde şunu tespit edebiliriz: Annelerde, bilhassa doğumdan sonra farklı bir boyutta ortaya çıkan çocuk sevgisi fitrata bağlanabilir. Bunun yanında, doğumun ve emzirmenin getirdiği nöro-endokrinolojik tesirlerin etkisiyle çocuk sevgisi, annede hem fizyolojik, hem de biyolojik olarak daha da gelişmektedir. Dolayısıyla, belirgin bir çocuk sevgisiyle anne, çocuğuna çok daha rahat bir şekilde bakabilmektedir. Herkesin fıtratı tam ayniyet arz etmese de, her normal anne, bilhassa doğumdan sonra gayri-şuurî olarak bu fitrata uygun tarzda bir davranış biçimi göstermektedir.

Çocuklarda ve gençlerde görülen olumsuz sosyal davranış biçimlerinin asıl sebepleri araştırılırken, derin psikoloji yöntemleriyle çocukların bebeklik dönemlerine kadar gidilmektedir. Çocukların bebeklik dönemleri incelenirken, ister istemez ebeveynin ve daha ziyade annenin bebeği ile arasındaki bağ ele alınmaktadır. Araştırmalar, anne terbiyesi ve eğitimini kesintisiz olarak alamayan bebekler ruhen sağlıklı yetiştirilemedikleri için, er veya nispeten daha saldırgan, tecavüzkâr, sataşkan kısacası anti-sosyal davranışlarda bulduklarını göstermektedir.

Eğer, çocuktaki düşmanlık, hırs, hissî fukaralık, egoizm, kötüye temayül gibi menfi hasletler sosyal çevrenin etkisinden değilse bile genellikle aile terbiyesi ve anne şefkatinin yeterli olmamasından kaynaklanmaktadır. Genelde ilgi, sevgi ve merhametten uzak bir ortamda yetişen çocukların beyinlerinde gayri-ihiyari olarak daimî izler kalmaktadır. Şuuraltında oluşan ve gelişen bu izler, çocukları sürekli tâkip etmekte ve onları acı geçmişin tesiri altında bırakmaktadır.

Bilhassa iş hayatından kaynaklanan sinirli, stresli ve huzursuz anneler, doğumdan sonra bebeklerine yeterince sıcak bir atmosfer sağlayamadıkları için, bebeğin ruhî dengesini de bozmaktadır. Çocuğun böyle durumlarda daha korkak ve şüpheli olduğu ortaya çıkmaktadır. Annenin, isteyerek veya istemeyerek yaptığı bu tarz muamele karşısında çocuklarda güvensizlik duygusu hâkim olmakta ve dolayısıyla bu da şahsiyetlerinin oluşmasını ve gelişmesini olumsuz olarak etkilemektedir. Geçmişte, çocuklarda görülen kriminolojik vakıalar, ruhî dengesizlikler, karakter bozuklukları gibi bütün olumsuz hadiseler, sadece genetik yapıya bağlanmaktaydı. Ancak; bugün, çocukların/gençlerin işlediği suçlar ve kendilerinde ortaya çıkan ruhî ve sosyal hastalıklar (cinsî sapıklık, eşcinsellik, saldırganlık vs.) daha fazla aldıkları aile terbiyesi ve eğitime bağlanmaktadır.

Çalışmak durumunda olan hamile kadınların yolda, işte ve evinde çekecekleri zahmet ve stresin karınlarındaki bebeğin ruhuna aksetmemesi mümkün değildir. Doğumdan hemen sonra da iş hayatına atılmak mecburiyetinde kalan bir anne, bebeği ile 24 saat ilgilenemeyeceği gibi bebeğine düzenli olarak anne sütünü de veremeyeceğinden hem kendisi, hem de bebeği bundan olumsuz olarak etkilenecektir.

Çalışan annenin bebeğini başkalarına emanet etmesi de problemi daha da artırmaktadır. Annesinden kısmen de olsa ayrı kalan çocuklarda aşırı sevgi ihtiyacının yanında intikam duygusu da oluşmaktadır. Neticede, bu çocuklarda çöküntü ve depresyon alametleri görülmektedir. Annesinden tamamen uzak kalan çocukların birçoğunun ise karakteri zedelenmekte ve bazıları içine kapalı bir davranış biçimi sergiledikleri için, sosyal münasebet kurmakta aciz ve zayıf kalmaktadır.

Problemlili çocukların büyük bir ekseriyetinin çalışan annelerin içinden çıkması tesadüfe bağlanamaz. Bunun içindir ki, çocuk psikologları çocuğun ruh sağlığı için, annenin sürekli ve kesintisiz bir şekilde doğumdan başlayarak, en az 2-3 yıl boyunca bebeğinin bakımını üstlenmesini tavsiye etmektedir. Her sağlıklı bebek doğumdan takriben 5 ay sonra annesini tanımaya başladığı için bilhassa bu dönemden sonra bebeğe yeterince zaman ayrılması gerekmektedir. Çocuk bilimcileri bunu söylüyor.

Yuvalarda yetişip de daha sonraki yıllarda izlenen çocuklarda ilk görülen şey, çevreyi genel umursamazlık, ilgisizliktir. Kolay arkadaşlık kuramaz, çekingendirler. Düşünme ve kavramaları zayıftır. Zekaları donuk, duygusal tepkileri de künttür. Kuşkulu, saldırgan olurlar. Çalma, okuldan kaçma gibi davranış bozuklukları sık görülür.

Depresyon adı verilen ruhsal çöküklük ve intihar eğilimi gösteren kimselerde, beş yaşından önce anne ölümü yüksek oranda bulunmuştur. Bebek için önemli olan , anne ya da onun yerini tutan bir kimseyle sıcak ve sürekli bir ilişki içinde olmaktır. Özellikle ilk yıllarda, annenin sağladığı bakım ve sevgi çok önemlidir. Bu açığı sonradan kapatmak çok zordur. Yuvalardan alınıp evlat edinilen çocuklarda bu durum açık bir şekilde görülmektedir. Doğumdan birkaç hafta sonra yuvaya yerleştirilen çocuklarla, bir yaşından sonra yerleştirilen çocuklar karşılaştırıldığında, bir yıl anne-baba yanında olanların daha uyumlu olduğu görülmüştür.

Anne yoksunluğu ne kadar erken başlar ve uzun sürerse, davranış bozuklukları ve ruhsal dengesizlikler o oranda çok olmaktadır. Kimsesiz çocuklar için çözüm, yuvalardan çok, koruyucu aileler olmalıdır. İlk birkaç yılda, özellikle birinci yılda çekilen anne yoksunluğu, bütün yaşam boyu silinmeyen izler bırakır.

O halde ey anne babalar, bir eser yetiştirmenin, her zaman, bir eser yapmaktan daha anlamlı ve önemli olduğu bilinciyle yetiştirin yavrularınızı.

Yetiştirdiğiniz eserin kalitesi size bağlı. Dikkat ediniz ki eser her yönüyle sağlam olsun, her türlü zor şartlara dayanabilsin, sizi ve kendisini en kaliteli, en mükemmel şekliyle temsil etsin.

Oral Fixation and Maternal Deprivation

A scientist named Winnicott said, "The kid who steals looks for his mother." In other words, theft can also occur as a result of the absence of a mother. The mother may be alive.

Its absence is undoubtedly a greater loss.

However, even though she is alive, she may not be able to show a true mother behavior. Especially in the areas of love, compassion, and interest, she may not be able to make her child warm maternity.

Here Winnicott mentions such mothers.

Loveless mothers are unlucky for the child in the first plan. Again, there is a saying like this: "Every parent has children, but many children do not have parents"

How meaningful is it?

Oral period; covers the first year of human life. In this phase, "id" has dominance. Experts argue that the oral stage in the development of the baby is much larger than its known role. They claim that many neurotic problems and personality structures appeared in this early childhood.

Whether or not the pleasure purchase goes on its way, it causes a stub in every period and this leaves deep traces in its personality. The source of pleasure of the individual is the mouth. For this reason, babies try to get to know everything by mouth.

Abnormalities such as needing to keep the mouth working, busy with something, and gluttony, alcohol, cigarette smoker, toothpick chewing, sexual perversions can be seen in the future life of people who cannot reach enough satisfaction and get stuck in the oral phase (oral fixation).

Deviations, obsessions and fixations occurring in this period give birth to many pathological individuals. A baby who has not had enough breasts from her mother (both materially and spiritually) is still seeking to satisfy the mouth area when she is an adult person in the future (as well as the satisfaction centers in the central nervous system ...)

Accordingly, the sensitivities of the oral cavity appear. Because of the importance of breastfeeding, Allah Almighty in the Quran; Baccarat, 2/233, Lokman, 31/14 and Ahkaf, 46/15. In verses, the mothers ordered their babies to breastfeed for at least 24 months. Every Muslim mother, such as prayer, fasting and zakat, is supposed to breastfeed her baby for at least 24 months.

Many habits depend on the reflection of oral character trends. Eating too much, smoking, drinking alcohol depends on these. Oral fixation can also lead to the development of some homosexual fantasies and the emergence of some depressive forms. Oral fixation can constantly manifest as the "sarcastic" personality, the "oral sadistic" personality.

The development of healthy and adequate emotion in the child is possible with confidence, mother's closeness, contact and satisfaction, and healthy and adequate intelligence development is possible with father's closeness, contact and satisfaction. If the child cannot get enough of the mother or father or mother or father especially in the oral period, the anomalies listed above will definitely be seen at a later age.

Motherhood is not a purely instinctive ability, but a feeling and behavior that has been largely proven to be acquired later. In the early ages, especially in the oral period (during infancy), the greatest need of the child is to meet the love, interest and needs in a timely and sufficient manner. Continuous, balanced and determined love is essential for the child's healthy growth, developing a solid personality, and environmental compatibility.

Another need, trust, is born in a balanced love environment. The person with a healthy sense of trust, both confident and trust the outside world and people. Thus, he learns to be independent, to make decisions on his own and to overcome the difficulties he faces. Love; In short, attention, affection, warmth are the characteristics that a mother should have.

Modern medicine has revealed that the woman has received the effects she received from the social environment in which she lives immediately after she became pregnant, informally to her unborn baby. In this respect, the baby is positively or negatively affected by all the actual actions, behavior and attitude of the mother, such as eating, sleeping and resting, while the mother is in her womb.

In other words, the first finishing of the baby starts with the gestation period. Therefore, since the mourning spirit of the mother-to-be is very important in this period, she must stay away from the environment that may create any kind of stress and keep her spirituality high. The peaceful the mother, the better the baby will be.

The second finishing period after the baby has been introduced to the world continues in the family home. It is well known that the child's first training and education responsibility belongs to the parent. Especially, the moment the baby opens their eyes to life, the mother has big duties.

According to the child pedagogues, the mother has more duties in the first years in terms of raising, raising, developing, educating the baby, in short, fulfilling social duties. The fact that the mother is ready to be loaded with this trust is also attributed to the love of children as a reflection of the fitra she carries in the world of heart and bestowed on her by God. From this point of view, it is possible to see the most obvious example of sublime emotions such as compassion and compassion on the mother-baby relationship.

Babies are the weakest human offspring in need of care, even temporarily. Since they are completely powerless and helpless in the first years, they need to be cared for, love and care. As much as breast milk is important for the physical development of the baby, the love of the mother is as important for the spiritual and emotional development. Because the love that the mother will give to her baby starting from the first day of her birth will ensure the peaceful and safe growth of the baby.

The continuity is as important as the quality of the relationship between the mother and the baby. In the first year, the long-term separation of the mother affects the child spiritually. This separation should not exceed one week in infancy.

Four, five-year-old children can endure mother separation for a month or two with a familiar

person. However, depending on the nature of the relationship with the mother, the person who will replace the mother, the child's response can be very different. After seven or eight years of age, one year may remain separate unless there is a very shocking and impressive event. It does not leave permanent marks after 14-15 years old.

The mother reacts to separation with the child crying. He becomes grumpy, grumpy. Parents, who are separated from their children for a while, see that when they return, they treat themselves like foreigners and remain unresponsive. The child acts as if he forgot them. After a while, it is inserted into them. As if the mother is afraid that her father will go again. He never wants to leave them. He wants to sleep together even at night. His fondness for his parents increases.

Due to the mother's hospitalization and other compulsory reasons, the mother-child separation after the sixth month causes severe effects on the child. restlessness and constant crying starts in the baby. It is cut from eating and drinking. There is insomnia and vomiting. Lively, cheerful child goes, a sick appearance comes. Baby's development slows down. If this separation exceeds one or two months, indifference to the environment in the baby, moans begin. It looks dull to the environment. This effect is called infancy depression. The child reacts first to the mother's departure, then mourns. It begins to shut down. If the person replacing the mother is not a stranger, she will spend lighter. If the mother returns in the first three months, the baby will regain its former state and vitality. It will be very difficult for him to recover in separations that last more than three months.

Shortly after birth, various developmental disorders occur in babies who leave the mother for various reasons and are placed in their homes. Their height and weight remain behind their peers. They get sick often. Their illnesses are severe, the mortality rate is high. They are indifferent to the environment, they react late to attention and stimulation. They have head shaking, headache, shaking in place. They look at the environment with empty looks.

All of the problems such as physical and mental development retardation and frequent illness and high infant mortality rate, which are seen in babies who leave the mother and placed in their homes shortly after birth, are called Home Disease or Institutional Disease (hospitalism). Lack of interest, stimulation and love in boarding homes leads to this. In short, it is mother deprivation. Because, the most important needs of the baby are not enough, taking care, embracing, loving, caressing, talking and laughing, as a result, it is negatively affected.

Babies are the weakest human offspring in need of care, even temporarily. Since they are completely powerless and helpless in the first years, they need to be cared for, love and care. As much as breast milk is important for the physical development of the baby, the love of the mother is as important for the spiritual and emotional development. Because the love that the mother will give to her baby starting from the first day of her birth will ensure the peaceful and safe growth of the baby.

If we approach this subject in the light of the information obtained in the field of Nuro-Biology, we need to connect this strong love feeling, softness and affection in women, in short, the maternal incidence (instinct) to a supportive hormone called "OXYTOCIN" (Oxytocin). According to behavioral scientists, this impressive hormone formed in the woman's brain not only provides breast milk, but also positively alters the mother's attitudes and movements before birth.

An interesting study has been conducted on housewives who are mothers at the Karolinska-Institute in Stockholm. Accordingly, in this study conducted on nursing mothers, it was found that the level of hormones in breast milk and blood increased when breastfeeding their babies. In the face of this situation, the behavior profiles of mothers change positively. Breastfeeding mothers are less afraid in their later lives and are almost never nervous, able to exhibit a more socially active attitude. Especially, it has been revealed that they are stronger and more resistant to stress.

As a matter of fact, according to a survey of one thousand people in Federal Germany, 88% of women and 83% of men believe that the love that the mother has for her child is completely different and unconditional from the love that people can show. While the rate of men who think that this love is fit is 50%, the rate of women is 43%. In addition, 46% of men and 52% of women believe that maternal love is a feeling that occurs after birth.

As a result of all these examinations, we can determine the following: The love of children that emerges in a different dimension in mothers, especially after birth, can be attributed to fitra. In addition, the love of children develops both physiologically and biologically in the mother with the effect of the neuro-endocrinological effects brought on by birth and breastfeeding. Therefore, with a pronounced love of children, the mother can take care of her child much more comfortably. Although not everyone's fit is exactly the same, every normal mother, especially after childbirth, shows a way of behaving in a manner appropriate to that fit.

While investigating the main causes of negative social behaviors observed in children and

young people, babies go back to infancy with deep psychology methods. When examining the infancy of children, the bond between the baby and the mother of the mother and the mother is considered. Research shows that babies who cannot receive maternal education and education without interruption are not able to be raised spiritually, but sooner or relatively more aggressive, rape, and anti-social behaviors.

If the child's hostility, ambition, emotional poverty, egoism, abuse, etc. are not due to the impact of the social environment, it is usually due to the lack of family discipline and maternal affection. In general, children who grow up in an environment free of interest, love and compassion have undisputed permanent traces in their brains. These traces, which are formed and developed under the present condition, constantly follow the children and leave them under the influence of the bitter past.

Frustrated, stressed and restless mothers, especially from work life, also disturb the mental balance of the baby since they cannot provide their babies with a warm enough atmosphere after birth. It turns out that the child is more cowardly and skeptical in such situations. The mother's feeling of insecurity in the face of this kind of treatment, whether she willingly or unwillingly, is dominant and hence negatively affects the formation and development of her personalities.

In the past, all negative events such as criminological events, mental imbalances, and character disorders in children were attributed only to the genetic structure. But; Today, the crimes committed by children / young people and mental and social illnesses (sexual perversion, homosexuality, aggression, etc.) that occur in them are attributed to their family education and education.

It is not possible for the pregnant women who have to work to have the trouble and stress that they will suffer on the road, at work and at home, not to reflect the soul of the baby in their bellies. A mother, who has to go into business life immediately after birth, will not be able to take care of her baby for 24 hours, and she will not be able to give breast milk to her baby regularly, and both she and her baby will be negatively affected.

The fact that the working mother entrusts her baby to others also increases the problem. In addition to the need for excessive love, the children who are partially separated from their mother also have a sense of revenge. As a result, depression and depression signs are seen in these children. Many of the children who are completely away from their mother are damaged in

character and because some of them display a closed behavior, they are unable and weak to establish social relations.

It is not by chance that a large majority of problematic children come out of working mothers. It is for this reason that child psychologists recommend that the mother take care of her baby for at least 2-3 years, starting from birth continuously and uninterruptedly for the mental health of the child. Since every healthy baby starts to know his mother about 5 months after birth, especially after this period, the baby should be allocated enough time. Pediatricians say this.

Persons with a tendency to mental depression and suicide, called depression, were found to be highly prevalent before the age of five. The important thing for the baby is to have a warm and constant relationship with the mother or someone who replaces it. Especially in the first years, the care and love provided by the mother is very important. It is very difficult to close this gap later. This situation is clearly seen in children who are taken from the nursery schools and adopted. When children who were placed in the nursery a few weeks after birth and those who were placed after one year of age were compared, those who were with their parents for a year were more compatible.

The earlier the mother withdrawal begins and lasts longer, the more behavioral disorders and mental imbalances. The solution for orphans should be foster families rather than nurseries. The mother withdrawal in the first few years, especially in the first year, leaves indelible scars all life long.

So parents, raise your pups with the awareness that raising a work is always more meaningful and important than making a work.

The quality of the work you grow depends on you. Note that whether the work is solid in all aspects, it can withstand all kinds of difficult conditions, it will represent you and yourself in the best quality and perfect form.